

що головною причиною поширення тінізації економіки є недосконалість чинного законодавства, його невідповідність реаліям життя. Стратегічними пріоритетами детінізації економіки України на сучасному етапі є: стимулювання інвестиційних процесів, вдосконалення монетарної політики, створення сприятливих умов для розвитку підприємництва, значне зниження і вирівнювання податкового навантаження, спрощення податкової системи, посилення податкового контролю за рівнем витрат виробництва, мінімізація витрат виконання й адміністрування податкового законодавства і т.д.

Література.

1. Рибчак О. С. Динаміка тіньової економіки та вплив на неї фіскальних та регуляторних чинників. Формування ринкових відносин в Україні: зб. наукових праць. Випуск № 9 (40) / за ред. І. К. Бондар. Київ, 2004.
2. Міністерство Економіки України. URL: <https://www.me.gov.ua>
3. Кравчук С. Й. Економічна злочинність в Україні: навч. посіб. Київ: Кондор, 2009. 282 с.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

*Пригода А.Є., здобувач вищої освіти,
ak3059113@gmail.com*

*Марачевська А.В., кандидат економічних наук,
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця.*

Розвиток – це необхідна умова управлінської, виробничої, фінансово-економічної, техніко-технологічної діяльності кожного підприємства. В умовах динамічного середовища з кожним днем все більшої актуальності набуває процес розвитку підприємства, основними принципами якого визначаються стабільність, своєчасність, адекватність зовнішнім умовам, тощо.

Ця тема зараз набирає актуальності, тому що на сьогоднішній день багато українських підприємств змушені працювати в умовах посиленого тиску з боку різних національних та іноземних конкурентів, споживчих союзів, урядових розпоряджень. Всі ці фактори призводять до того, що з'являється потреба впроваджувати в рамках підприємств нові методи управління виробництвом, новітні

інформаційні системи, розробляти більш адаптовану до зовнішніх умов організаційну поведінку, вдосконалювати техніку та технологію, підвищувати якість товарів, робіт, послуг та підвищувати ефективність організації праці у всіх підрозділах.

Якщо провести аналіз діяльності підприємств в Україні, то можна виділити такі проблеми :

- доволі низький попит на інновації на ринку та їх комерціалізації;
- низька конкурентоспроможність підприємства;
- відсутність вдалих ідей і можливостей для створення інновацій;
- недостатність коштів у підприємства, відсутність дешевих кредитів або реальних прямих інвестицій;
- відсутність працівників у рамках підприємства з високим рівнем компетентності;
- складнощі в отриманні державної допомоги або субсидій для інноваційного розвитку;
- відсутність партнерів по співпраці.

Разом з цим, є сенс виділити наступні заходи, які необхідно втілити для найбільш успішного розвитку підприємств в умовах сучасності:

- Одна з найбільш сильних тенденцій розвитку сучасного менеджменту - посилення процесу наділення владою співробітників та залучення їх до процедури прийняття конкретних рішень . Традиційна модель, за якою менеджер контролює працівників, в умовах високої турбулентності зовнішнього середовища вже не є ефективною. Під наділенням владою насправді мається на увазі не передача владних повноважень, а повна оцінка потенціалу працівників та її розкриття на практиці. У співробітників швидко зростає потреба в довірі, спілкуванні, через що зростає значення особистих контактів персоналу, що дозволяє зрозуміти, чого чекати один від одного.

- Особливу важливість в умовах інформаційної революції і введення системи трудових відносин, за якою співробітники працюють спільно, але не разом, набуває адекватного інформування кожного працівника, особливо про зміни.

- Для підвищення рівня продажів та просування української продукції на інтернаціональний ринок, компаніям потрібні зміни в

стратегії маркетингу, у тому числі пошук різних нових можливостей лізингу та розширення мережі сервісів підприємств у світі. Стабільне отримання нових замовлень гарно сприятиме економії за рахунок зростання масштабів виробництва та покращить фінансовий стан і ліквідність компаній.

- Також необхідними є інвестиції, що можуть бути надані державою шляхом збільшення акціонерного капіталу або довгострокової позики на пільгових умовах. Держава може розглянути можливість продажу міноритарного пакета акцій іноземному стратегічному інвестору з гарною репутацією, що буде сприяти просуванню підприємств на висококонкурентні світові ринки.

Вплив глобалізації сприяє тому, що викликає необхідність пошуку нових методів управління компаніями різного напрямку діяльності.

Для компаній на сьогоднішній день дуже важливо отримати навички праці одночасно в двох напрямках - у системі глобальної світової економіки і політичної роз'єднаності. Вчені стверджують, що межі сучасного менеджменту більше не збігаються з державними кордонами.

Найбільш цінним активом будь-якої компанії ХХІ століття стають працівники розумової праці та їх продуктивність. Найбільшою і швидкозростаючою групою персоналу в категорії працівників розумової праці стають «нові службовці», які займаються не тільки інтелектуальною працею, але і фізичним, гармонійно поєднуючи їх.

Висновок: Україна має значний потенціал для розвитку інноваційного підприємництва, потужні креативні та інтелектуальні ресурси, наша держава може і повинна його розвивати. Проте, щоб втілити все це у життя, необхідні радикальні зміни, ефективний менеджмент, державна підтримка та ресурсне забезпечення.

Література.

1. Амеліна І.В. Концептуальні основи організаційного розвитку підприємств в сучасних умовах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Uprv/2008_2/amelina.pdf

2. Георгіаді Н.Г. Інтегровані системи управління економічним розвитком машинобудівних підприємств: Монографія / Н.Г. Георгіаді. – Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2009. – 336 с.

3. Горняк О.В. Розвиток підприємства в сучасних теоретичних концепціях / О.В. Горняк, Л.Х. Доленко // Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки. – Хмельницький, 2011. – № 2. Т 3. – С. 29-32.

4. Дунська А.Р. Інноваційна стратегія як сучасний інструмент управління розвитком підприємства / А.Р. Дунська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.confcontact.com/20101008/5_dunska.htm

5. Економіка підприємства: підручник / М.Г. Грецин, В.М. Колот, О.Г. Мендрул та ін. / за заг. та наук. ред. Г.О. Швиданенко. – Вид. 4-те. – К.: Вид-во КНЕУ, 2009. – 816 с.

ФРАНЧАЙЗИНГ ЯК СПОСІБ ЗАПОЧАТКУВАННЯ БІЗНЕСУ

*Рудніченко О.О., здобувач вищої освіти
rudnicenkooleksandra@gmail.com*

*Науковий керівник: Мельник Т.Ю. к.е.н., доцент
Державний університет «Житомирська політехніка»*

Сьогодні франчайзинг визнаний у світі як найбільш прогресивна форма започаткування та ведення бізнесу. Переваги від франчайзингу вигідні для підприємців, що розпочинають свій бізнес, оскільки вони суттєво знижують ризик невдачі та втрати коштів. Однак треба зазначити, що не можна залишати поза увагою ті недоліки, які становлять реальні загрози для потенційних франчайзі.

Проведені дослідження свідчать, що погляди науковців на розуміння сутності франчайзингу дещо різняться. Так, автори [1, с. 136] зазначають, що під франчайзингом мається на увазі своєрідна форма співробітництва, у рамках якої одна сторона (франчайзер), що вже володіє успішним бізнесом, у тому числі відомою торгівельною маркою або ноу-хау, комерційними таємницями, гарною репутацією, дозволяє іншій стороні (франчайзі) користуватися на платних умовах створеною нею схемою бізнесу протягом певного часу.

На думку Тонюк М.О., франчайзинг – це такий різновид підприємницької діяльності, за якої одна сторона (франчайзер) передає іншій стороні (франчайзі) певний пакет документів (франшизу) на певний строк, за певну плату на договірній основі. Він є особливою системою відносин між суб'єктами підприємницької діяльності [4, с. 688].

Згідно з визначенням Міжнародної асоціації франчайзингу, франчайзинг – це система перманентних відносин, що